

[Stein.]

Hovedspørgsmaalet, om vedkommende kan betragtes som død eller ej, og fastslaar derefter i § 5 en lige saa enkel Regel for det Tilfælde, at Forudsætningen skulde vise sig at svigte.

Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Lannung: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget og takke Justitsministeren for det Initiativ, her er taget. Denne Tak gælder ogsaa paa metierens Vegne.

Lovforslaget supplerer den mere end hundreedaarige Forordning og imødekommer paa dette Omraade Ønsket om en enklere Fremgangsmaade, der er meget stærkt begrundet — det tror jeg maa erkendes fra alle Sider — i Forholdene, saaledes som vi har oplevet dem siden Krigens Begyndelse.

Hvad Enkelthederne angaar, vil jeg gerne slutte mig til det ærede Medlem Hr. Steinckes Bemærkninger til §§ 5 og 7, idet der for mit Vedkommende har gjort sig lignende Betragtninger gældende. Jeg er her mest enig med den af de to forhenværende Justitsministre, der talte først. Jeg gør opmærksom paa, at i Krigsforsikringslovene er det henholdsvis Indenrigsministeren og Handelsministeren, der afgør, hvornaar Krigstilstanden skal anses for at være forbi, og her er det altsaa Justitsministeren. Man maa haabe, at de forskellige Faktorer til sin Tid kan enes om Tidspunktet.

Det maa for øvrigt hilses med stor Tilfredshed, at man ifølge § 8 nu er naaet til at jævnstille Luftfartøjer, der krigsforliser, med Skibe, der krigsforliser, idet man giver Lovens Regler Anvendelse ogsaa paa Luftfartøjer. Heldigvis er det saaledes, at Luftfartøjer efterhaanden er mindre udsat for Forlis af den ene eller den anden Art, specielt for Krigsforlis, end Søfartøjer er det, særlig vel fordi de bevæger sig i et andet Element og har Mulighed for at bevæge sig i en tredje Dimension.

Det Lovforslag, som vi her behandler, har kun Gyldighed for den nuværende Krigsperiode og de første 6 Maaneder derefter. Desuden er dets Gyldighedsomraade i det hele taget snævert begrænset. Men da det maa erkendes, at den gamle Forordning af 1839 trænger stærkt til en à jour-Føring — teknisk set er Verden jo en anden end for 100 Aar siden —, kan jeg med Tilfredshed konstatere, at Ministeren har erklæret, at der kunde være Anledning til at tage Spørgsmaalet om en fuldstændig Revision af den gamle Forordning op til Overvejelse, idet

han henviste til Arvelovskommissionen. Den Lovgivning, her er Spørgsmaal om, er dog af en saa speciel teknisk Karakter, at man vel for saa vidt ikke behøvede at afvente Afslutningen af Arvelovskommissionens Arbejde, men godt selvstændigt kunde gaa til den Revision, der sikkert fra alle Sider føles Trang til. Hvis man alligevel mener, at det, alt taget i Betragtning, er det mest praktiske at afvente Arvelovskommissionens Resultater, finder jeg det dog forstaaeligt, men i saa Tilfælde vilde det ogsaa af den Grund være af stor Interesse, hvis der kunde oplyses noget om, hvor vidt fremskredet Arvelovskommissionens Arbejde er.

Justitsministeren (Unmack Larsen):

Jeg takker for den meget velvillige Modtagelse og Behandling, som Lovforslaget har faaet af samtlige ærede Ordførere.

Naar der af det ærede Medlem Hr. Steincke er rejst visse Indvendinger mod § 5, gaar jeg ud fra, at det ikke i og for sig er selve Realiteten, som det ærede Medlem Hr. Steincke her gaar imod, men at det maaske er Formuleringen. Det kan vel ogsaa nok siges, at denne Paragraf er den Bestemmelse i Lovforslaget, der, om ikke har taget den længste Tid, saa dog har voldt mest Besvær, saa sandt som man her skulde lovgive og fastsætte Regler paa familieretlige Omraader, der i sig selv maatte være meget vanskelige at komme igennem med, og som er meget ømfindtlige at tage op til den Debat, som selve Bestemmelsens Formulering kan give Anledning til. Men de Betragtninger, der har ligget til Grund for Formuleringen, er i alt væsentligt de samme Betragtninger som dem, det ærede Medlem Hr. Rytter har fremsat, og jeg har i Virkeligheden intet at knytte til disse Betragtninger.

Der kan være et eller andet — det vil jeg ikke bestride —, der endnu kan forbedres, og jeg vil i og for sig være modtagelig for visse nye Antydninger i den Retning. Hvis der bliver nedsat et Udvalg, bliver der jo ogsaa Anledning til en indgaaende Behandling af denne Bestemmelse, der er af saa udpræget Vigtighed i hele Lovforslaget.

I øvrigt giver det fremkomne mig ikke Anledning til at komme ind paa særlige Bemærkninger ud over denne til det ærede Medlem Hr. Lannung, at jeg ikke tror, man skal tage Forordningen af 11. September 1839 op til selvstændig Behandling, men fremdeles maa have den henvist til Behandling i Arvelovskommissionen; og hvornaar denne Kommission afslutter sit